

TAX PRESS REVIEW

CLIENT ALERT

Podatek VAT

Trybunał Sprawiedliwości UE (TSUE) w wyroku z 27 października 2011 r. w sprawie o sygn. C-93/10 orzekł, że nabywanie niezapłaconych należności w celu ich windykacji nie jest czynnością obciążoną VAT.

Zgodnie z dotychczasowym stanowiskiem organów podatkowych, spółki nabywające wierzytelności w celu windykacji świadczą usługi polegające na uwolnieniu sprzedawcy od wykonania czynności związanych ze ściąganiem długów oraz od ryzyka ich nieściągalności. Tymczasem TSUE stwierdził, że podmiot, który na własne ryzyko nabywa trudne wierzytelności po cenie niższej od ich wartości nominalnej, nie świadczy odpłatnie usługi i nie dokonuje tym samym czynności z zakresu działalności gospodarczej. Różnica między wartością nominalną wierzytelności a ceną ich sprzedaży (dyskonto) odzwierciedla rzeczywistą ekonomiczną wartość należności w chwili sprzedaży, która jest uzależniona od wątpliwych perspektyw na ich spłatę i zwiększonego ryzyka niewypłacalności dłużników. Przedmiotowy wyrok zmienia dotychczasowe podejście w zakresie transakcji obrotu wierzytelnościami. Jego skutkiem ubocznym na gruncie polskich przepisów będzie opodatkowanie takich transakcji podatkiem od czynności cywilnoprawnych.

- **Naczelny Sąd Administracyjny (NSA) w uchwale z dnia 24 października 2011 r. (I FPS 2/11) orzekł, że sprzedaż udziału w prawie użytkowania wieczystego gruntu oraz udziału we współwłasności budynków stanowi dostawę towarów.**

W dotychczasowym orzecznictwie sądów administracyjnych i interpretacjach organów podatkowych istniały wątpliwości, co do ustalenia, czy udział w prawie własności lub użytkowania wieczystego gruntu i posadowionego na tym gruncie budynku mieści się w definicji towaru w rozumieniu ustawy o VAT. Odpowiednia klasyfikacja takiej transakcji ma kluczowe znaczenie dla oceny, czy przy sprzedaży udziału można zastosować zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 10 i 10a ustawy o VAT. Zwolnienie to obejmuje bowiem tylko dostawę budynków, budowli lub ich części. Nie może ono zatem odnosić się do transakcji sklasyfikowanej jako świadczenie usługi. W przedmiotowej uchwale NSA orzekł, iż sprzedaż udziału we współwłasności gruntu

10/2011

Mamy przyjemność przedstawić Państwu kolejne wydanie Tax Press Review, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje podatkowe, które ukazały się lub zostały opublikowane w październiku 2011 r. Mamy nadzieję, że nasza publikacja będzie pomocna w Państwa codziennej pracy.

 KSP
legal & tax advice

 SALANS
www.salans.com

stanowi odpłatną dostawę towaru. Powyższa konkluzja ma istotne znaczenie przy ustalaniu stawki VAT w odniesieniu do transakcji sprzedaży udziału we współwłasności nieruchomości.

- **NSA w uchwale z dnia 24 października 2011 r. (I FPS 9/10) orzekł, że czynności niepodlegające opodatkowaniu VAT nie wpływają na zakres prawa do odliczenia naliczonego podatku VAT.**

Uchwała dotyczyła zasad obliczania tzw. proporcji sprzedaży. Zgodnie z podstawową zasadą rozliczenia VAT, podatnik może pomniejszyć kwotę podatku należnego (od sprzedaży) o kwotę podatku naliczonego (od zakupów) w zakresie, w jakim te towary i usługi wykorzystywane są do czynności opodatkowanych (np. z działalności gospodarczej). W sytuacji, gdy podatnik wykonuje zarówno czynności, w związku z którymi przysługuje mu prawo do odliczenia podatku naliczonego jak i czynności, które nie dają mu tego prawa, ciąży na nim obowiązek odrębnego ustalenia kwot podatku naliczonego od zakupów związanych z tymi czynnościami. Jeżeli nie jest możliwe wyodrębnienie tych kwot, w celu określenia kwoty podatku VAT naliczonego podlegającego odliczeniu, podatnik zobowiązany jest zastosować tzw. proporcję sprzedaży. Rozstrzygnięcie dotyczyło ustalenia, czy w mianowniku proporcji należy ująć także obrót wynikający z czynności, które pozostają poza zakresem ustawy o VAT. Sąd uznał, że skoro polski ustawodawca nie wprowadził przepisu, który pozwoliłby stwierdzić, że przy wyliczaniu proporcji uwzględnia się czynności niepodlegające VAT, to istniejących przepisów nie można interpretować rozszerzająco. Czynności tych nie należy zatem uwzględniać przy wyliczaniu proporcji. Omawiana uchwała pozwoli na rozstrzygnięcie praktycznych problemów związanych z wyliczaniem proporcji wynikających z nieprecyzyjnego brzmienia przepisów ustawy o VAT w tym zakresie.

Podatek CIT

- **Wojewódzki Sąd Administracyjny (WSA) w Warszawie w wyroku z 31 października 2011 r. (III SA/Wa 599/11) orzekł, że przepisy dotyczące różnic kursowych nie przewidują rozliczania różnic, które powstają w związku z przewalutowaniem kredytu.**

Spółka, celem sfinansowania prowadzonej działalności, zaciągnęła kredyt w walucie obcej, a następnie spółka skorzystała z zawartej w umowie kredytowej możliwości przewalutowania kredytu. Na dzień przewalutowania powstały różnice kursowe, pomiędzy historycznym kursem waluty z dnia zaciągnięcia kredytu, a kursem jaki został zastosowany przez bank w dacie przewalutowania. Powstały też wątpliwości odnośnie tego, po jakim kursie należy przeliczać różnice kursowe, jeżeli pomiędzy momentem przewalutowania kredytu, a datą faktycznej spłaty występuje różnica czasowa. Zarówno organ podatkowy, jak i WSA nie podzieliły stanowiska podatnika, który twierdził, że powinno się stosować kurs z dnia dokonania

przewalutowania. WSA podkreślił, że przewalutowanie kredytu kreuje jedynie różnice kursowe w rozumieniu ustawy o rachunkowości, które są neutralne podatkowo. Skutkiem wyroku jest brak możliwości podatkowego rozliczania różnic kursowych w przypadku przewalutowania kredytu. W zależności od kształtowania się kursów może to mieć dla podatników pozytywne lub negatywne skutki podatkowe.

Podatek PIT

- **NSA w uchwale z dnia 24 października 2011 r. (II FPS 7/10) orzekł, że wykupione przez zakład pracy abonamenty medyczne dla pracowników są dla nich przychodem z nieodpłatnych świadczeń.**

Sąd uznał, że taki firmowy abonament stanowi dla zatrudnionego nieodpłatny przychód, a ten trzeba opodatkować podatkiem PIT. Wydając uchwałę, Sąd powołał się na utrwaloną w orzecznictwie definicję nieodpłatnych świadczeń, które na gruncie prawa podatkowego należy rozumieć szerzej niż w prawie cywilnym. Istotne jest uzyskanie przysporzenia majątku mającego konkretny wymiar finansowy. Pracodawca, jako płatnik, ma obowiązek prawidłowo obliczyć, pobrać i wpłacić podatek od każdego pakietu medycznego. Uchwała ta prawdopodobnie przyczyni się do ugruntowania negatywnego podejścia organów podatkowych do kwestii pakietów medycznych oraz nasilenia kontroli podatkowych mających na celu identyfikację takich sytuacji. Ponadto, może ona wpłynąć negatywnie na stanowisko organów podatkowych w kwestii opodatkowania innego typu świadczeń uzyskiwanych od pracodawcy.

- **WSA w Krakowie w wyroku z dnia 19 września 2011 r. (I SA/Kr 1113/11) uznał, że przychód z tytułu pozostawionych do dyspozycji nieodpłatnych świadczeń (np. przekąsek w czasie imprezy integracyjnej) musi być zindywidualizowany. Brak możliwości jego identyfikacji uniemożliwia jego naliczenie.**

Spółka planowała organizację imprezy, w której będzie mógł uczestniczyć każdy pracownik. Płacona przez spółkę cena za jej organizację została określona ryczałtowo, niezależnie od rzeczywistej ilości uczestników. Jednocześnie nie było możliwe określenie, który z pracowników pojawi się na imprezie oraz z jakich atrakcji skorzysta. Spółka złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej celem ustalenia, czy w takiej sytuacji po stronie pracowników powstanie przychód w rozumieniu ustawy o PIT. Zdaniem organu podatkowego przychód powinien być wyliczony przez podzielenie ceny imprezy przez liczbę pracowników, którzy będą mogli wziąć w niej udział. Sąd uchylił interpretację, stwierdzając, że nie ma możliwości określania przychodu w sposób nieprzewidziany w ustawie podatkowej, a taką metodę przedstawił organ podatkowy. W rozpatrywanej sytuacji nie da się przypisać przychodu konkretnemu podatnikowi. Oznacza to, że

przychód ten musiałby mieć charakter hipotetyczny. Zdaniem Sądu w takiej sytuacji nie ma podstaw do ustalenia przychodu po stronie pracownika. Omawiany wyrok WSA może być przydatny w przypadku sporu z organem podatkowym w kwestii nieodpłatnych świadczeń z tytułu uczestnictwa w imprezach integracyjnych.

- **WSA we Wrocławiu w wyroku z dnia 28 września 2011 r. (I SA/Wr 1321/11) stwierdził, że przychodem z tytułu objęcia udziałów w spółce kapitałowej z siedzibą w Unii Europejskiej w zamian za wniesione składniki majątkowe (udziały, akcje, certyfikaty inwestycyjne), będzie wartość nominalna objętych udziałów, w przypadku gdy rynkowa wartość przedmiotu wkładu będzie wyższa od nominalnej wartości obejmowanych udziałów (akcji)**

W rozpatrywanej sprawie podatnik zamierzał nabyć certyfikaty inwestycyjne emitowane przez fundusze inwestycyjne, w tym fundusze zamknięte, a następnie wnieść je jako wkład niepieniężny do spółek kapitałowych z siedzibą w UE. Wartość rynkowa wkładu miała być wyższa niż wartość nominalna udziałów wydanych przez spółkę, do której wniesiony miał zostać aport. Nadwyżka wartości przedmiotu wkładu ponad nominalną wartość otrzymanych udziałów (akcji) miała zostać przekazana na kapitał zapasowy spółki. Sąd stwierdził, że istota sprawy sprowadza się do określenia, czy przychodem będzie wartość nominalna otrzymanych udziałów, przy jednoczesnym przekazaniu nadwyżki ponad wartość nominalną na kapitał zapasowy spółki otrzymującej aport, czy też możliwe będzie ustalenie przychodu podatkowego w innej wysokości, niż wartość nominalna. Zdaniem sądu, brak jest podstaw prawnych do ustalania wartości na podstawie cen rynkowych, gdy cena nominalna udziałów objętych za wniesiony wkład niepieniężny odbiega od wartości rynkowej. Orzeczenie stanowi kontynuację dotychczasowej pozytywnej dla podatników linii orzeczniczej i ma istotne znaczenie dla podmiotów planujących aporty z wygenerowaniem tzw. *agio*.

- **Izba Skarbowa w Poznaniu w interpretacji z dnia 1 września 2011 r. (ILPB2/415-642/11-2/JK) stwierdziła, że przydzielenie samochodu służbowego, wynikające z charakteru pracy na danym stanowisku, nie będzie stanowiło przychodu pracownika ze stosunku służbowego w odniesieniu do przejazdów wykonywanych pomiędzy miejscem pracy oraz miejscem zamieszkania, które zgodnie z umową jest miejscem parkowania samochodu.**

W rozpatrywanym wniosku, pracownicy spółki będą wykorzystywać samochody spółki do celów służbowych. Z pojazdów korzystać będą przede wszystkim pracownicy, których charakter pracy wymaga od nich przemieszczania pomiędzy siedzibą firmy a innymi miejscami, gdzie będą wykonywać określone obowiązki służbowe. Zasady wykorzystywania samochodów służbowych zostaną określone w wewnętrznych regulacjach spółki oraz w umowach o używanie

samochodu służbowego zawieranych z pracownikami. Wydając interpretację indywidualną organ stwierdził, że przejazdy z oraz do miejsca parkowania nie będą generowały przychodu ze stosunku pracy. Przejazdy te bowiem będą stanowiły realizację celu służbowego, jakim jest dbałość o powierzone mienie spółki, wyrażającą się przez parkowanie samochodu służbowego w miejscu gwarantującym w najwyższym możliwym stopniu jego bezpieczeństwo, a tym samym stałą gotowość do użytkowania i osiągnięcia przychodu. Oznacza to, że przejazdy pracowników samochodem służbowym na trasie pomiędzy miejscem zamieszkania a miejscem pracy, które będą realizacją zadań służbowych, nie będą stanowiły nieodpłatnego świadczenia.

Jeśli chcą Państwo uzyskać więcej informacji na temat naszych usług, prosimy o kontakt:

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

T: +48 32 731 68 50

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Krupa Srokosz Patryas Sp. k.

Chorzowska 50

40-121 Katowice

T: +48 32 731 68 50

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

Kontakt w SALANS:

Karina Furga-Dąbrowska

T: +48 22 2425 770

E: kfurga-dabrowska@salans.com

Salans

Rondo ONZ 1

00-124 Warszawa

T: +48 22 242 52 52

F: +48 22 242 52 42

E: warsaw@salans.com

 K S P
legal & tax advice

 SALANS
www.salans.com

Powyższy materiał ma charakter wyłącznie informacyjny. Zamieszczonych w nim treści nie należy traktować jako porady prawnej ani źródła prawa. W celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji lub porady prawnej prosimy o kontakt.